N°. 304. 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing buiten de zegelgelden en briefporten.

DONDERDAG 23 DECEMBER.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 224.) *WET van den 20sten December 1852, tot aflossing of painvermindering van Nationale Schuld.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.,

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de vermindering der rente van staatsschuld wenschelijk is tot verdere verbetering van 's Rijks geldmiddelen;

dat met den laatsten December van het loopende jaar zal eindigen het tijdsverloop, gedurende hetwelk, volgens art. 6 der wet van 25 Junij 1844 (*Staatsblad* n°. 28), de houders der volgens die wet daargestelde schuld niet genoodzaakt kunnen worden, om de aflossing daarvan aan te nemen,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. De inschrijvingen in het grootboek van *vier* percents nationale schuld en de obligatien rentende *vier* ten honderd in het jaar, ten laste van 's Rijks overzeesche bezittingen, worden na den 31sten December 1852, op de tijdstippen en wijze door Ons te bepalen, achtereenvolgende afgelost, of hare rente verminderd op *drie en drie vierde* of op *drie en een half* ten honderd. Het bedrag dier rentevermindering wordt door Ons bepaald.

De houders der bovengemelde obligatien, welke verlangen, in plaats van inschrijvingen in het grootboek te nemen, hunne obligatien te behouden, zijn verpligt die ter kostelooze stempeling voor verminderde rente, aan te bieden.

Art. 2. De houders van de schulden in het vorige artikel vermeld, voor zoover die schulden niet worden afgelost, worden opgeroepen om hunne keuze tot aflossing of rentevermindering uit te brengen. Daartoe wordt hun telkens een termijn gesteld, binnen welken zij van hunne keuze moeten doen blijken.

Zij, die binnen dien termijn zich niet hebben verklaard, worden gerekend de rentevermindering te verkiezen en genieten over het volle halfjaar rente in hetwelk de termijn voor het uitbrengen der keuze verstrijkt, de rente van vier ten honderd, mitsgaders eene vergoeding in geld voor het verschil in waarde tusschen het nominaal bedrag van hun kapitaal, en den voor de in rente verminderde schuld telkens te bepalen prijs.

Art. 3. De prijsbepaling, volgens het vorig artikel, van de schuld, rentende drie en drie vierde ten honderd, kan niet minder zijn dan 99 ten honderd; en die van de schuld rentende drie en een half ten honderd, niet minder dan 97 ten honderd; beneden die prijzen kunnen de inschrijvingen niet worden te gelde gemaakt.

De houders der in rente verminderde schuld kunnen vóór den 31sten December 1856 niet genoodzaakt worden de aflossing daarvan aan te nemen, indien de rente op $3^3/_4$ ten honderd wordt verminderd; en niet vóór den 31sten December 1860, indien de rente op $3^1/_2$ ten honderd wordt verminderd.

Art. 4. De houders van de in art. 1 vermelde schuld, welke van hunne keuze tot aflossing hebben doen blijken, genieten de rente tegen vier ten honderd tot den dag voor de aflossing bepaald.

Voor deze afgeloste kapitalen, alsmede voor de inschrijvingen en obligatien ten laste van 's Rijks overzeesche bezittingen door aankoop volgens het volgende artikel verkregen, worden tot gelijk bedrag inschrijvingen gedaan ten name van het Rijk op het in rente verminderde grootboek.

Die inschrijvingen kunnen, voor zooveel noodig, worden te gelde gemaakt op den voet in art. 3 omschreven. Zij kunnen inmiddels worden beleend.

Over de inschrijvingen, die niet te gelde gemaakt hebben behoeven te worden, wordt nader door de wet beschikt.

De ingekochte en afgeloste obligatien, rentende vier ten honderd, worden bij de Algemeene Rekenkamer overgebragt en aldaar vernietigd.

Art. 5. Tot voldoening van de vergoeding in geld bij rentevermindering en voorts tot aankoop en aflossing van schuld, worden de volgende middelen aangewezen en beschikbaar gesteld:

a. uit de beschikbare middelen over het dienstjaar 1850, waarvan de rekening ter Algemeene Rekenkamer is overgebragt, nadat daaruit zal zijn aangezuiverd het nog ontbrekende aan de dienst van 1848, *vijf millioen zes honderd negen en dertig duizend zeven honderd vijf en vijftig gulden, twee cents* . . . . f 5,639,755.02

b. uit de beschikbare middelen van het dienstjaar 1851 *vier millioen drie honderd zes duizend negen honderd negen gulden, zes en vijftig en een halve cent* 4,306,909.565

c. uit de beschikbare middelen van het dienstjaar 1852 *twee millioen gulden* 2,000,000.00

Transport. f 11,946,664.585

[illegible]

d. uit het fonds gesproten uit de kooppenningen van verkochte domeinen, bij het einde van 1852 aanwezig zullende zijn, *zes honderd vijftig duizend gulden* . . . 650,000.00

te zamen *twaalf millioen vijf honderd zes en negentig duizend zes honderd vier en zestig gulden, acht en vijftig en een halve cent* . . . . f 12,596,664.585

Art. 6. Later dan op het tijdstip van den 31sten December 1853, kan, zonder nadere wettelijke bepaling, geen termijn voor de aflossing of rentevermindering worden vastgesteld, noch krachtens deze wet inschrijvingen worden gedaan.

Art. 7. Ouders, voogden, curatoren, bewindvoerders en alle andere personen met het beheer of toezigt over den persoon of de goederen van derden belast, fideï-commissaire of usufructuaire bezitters, benevens de bestuurders van gestichten en instellingen van allen aard, zijn gemagtigd en bevoegd, om voor de personen welke zij vertegenwoordigen, of voor de instellingen of boedels onder hun beheer, de bij art. 2 bedoelde keuze tot rentevermindering te doen.

Art. 8. De courtagie, welke voor de vermindering op $3^3/_4$ ten honderd, een achtste ten honderd en voor de vermindering op $3^1/_2$ ten honderd, een vierde ten honderd van het nominaal bedrag der in rente verminderde schuld niet mag te boven gaan, wordt benevens de onkosten der uitgifte, verwisseling van fondsen of overmaking van gelden, voldaan uit de middelen bij art. 5 dezer wet aangewezen.

Art. 9. Van de plaatsing, intrekking, uitgifte en rentevermindering van schulden krachtens deze wet, wordt binnen een jaar na den termijn bij de laatste oproeping te stellen, eene afzonderlijke verantwoording aan de Algemeene Rekenkamer gedaan; deze rekening, aldaar opgenomen en gesloten zijnde, wordt onmiddellijk daarna aan de Staten-Generaal medegedeeld.

Art. 10. De acten van aandeel of certificaten van inschrijvingen in het grootboek rentende *vier* ten honderd, waarop de rentevermindering toepasselijk wordt, blijven bestaan, doch worden op door Ons daartoe vast te stellen termijnen opgeroepen, om bij de directie van het grootboek der nationale schuld voor rentevermindering kosteloos te worden gestempeld. Onmiddellijk na die stempeling wordt aan de houders uitbetaald de vergoeding in artt. 2 en 3 en de courtagie in art. 8 vermeld.

Art. 11. De nieuw uit te geven certificaten van aandeelen in de volgens deze wet in rente verminderde inschrijvingen van schuld zijn onderworpen aan gelijk zegelregt, als volgens de wet van den 29sten Junij 1814 (*Staatsblad* n°. 29) voor de certificaten van vier percents schuld is vastgesteld.

Art. 12. Wanneer de houders van kapitalen, aan wien ook toebehoorende, welke krachtens deze wet ter aflossing of rentevermindering zijn opgeroepen, gedurende tien jaren na den daarvoor gestelden termijn, in gebreke blijven om de aflossing of, in het laatste geval, de in art. 2 bedoelde vergoeding te ontvangen, verjaart hun regt tot opvordering van het een en ander.

Indien er bij de uitvoering dezer wet rentebewijzen worden afgegeven, verjaren dezelve met het verloop van vijf jaren na hunne dagteekening.

Art. 13. De houders der kapitalen, welke ten gevolge van de wet van den 25sten Junij 1844 (*Staatsblad* n°. 28) ter verwisseling zijn opgeroepen, en die in gebreke zijn gebleven die verwisseling te bewerkstelligen, zullen, voor zoover zij alsnog opkomen binnen den bij art. 14 van die wet bepaalden verjaringstermijn van *tien* jaren, geene andere verwisseling bekomen, dan in inschrijvingen tegen de volgens deze wet verminderde rente, onder genot echter zoo van de vergoeding hun volgens art. 4 der gezegde wet toegekend, als van die welke, volgens art. 2 dezer wet, aan de laatst opgeroepen houders van inschrijvingen bij rentevermindering zal worden toegekend.

Art. 14. Deze wet treedt in werking op den dag van hare plaatsing in het *Staatsblad*.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 20sten December 1852.

WILLEM.

De Minister van Finantien,
VAN BOSSE.

Uitgegeven den *drie en twintigsten* December 1852.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

Bij besluit van den 17den December 1852, n°. 59, heeft Zijne Majesteit aan Hoogstdeszelfs gezant te Rome, *A.* graaf *de Liedekerke Beaufort*, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der versierselen van grootkruis der orde van den Witten Valk, hem door Zijne Koninklijke Hoogheid den Groot-hertog van Saksen-Weimar-Eisenach geschonken.

Bij Koninklijk besluit van den 21sten December 1852, n°. 59, zijn benoemd tot ontvangers der directe belastingen en accijnsen:

te Houten c. a. de heer *L. van de Kasteele*, thans ontvanger derzelfde middelen te Wadenoijen;

te Wadenoijen c. a. de heer *J. J.* baron *Taets van Amerongen*, thans surnumerair der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen der arrondissements-directie van 's Gravenhage.

Bij Koninklijk besluit van den 14den December 1852, n°. 106, is aan den kapitein *R. Böeger*, van het wapen der infanterie in Oost-Indie, thans met verlof, op het daartoe door hem gedaan verzoek, verleend een eervol ontslag uit Zr. Ms. militaire dienst, onder toekenning van pensioen.

MINISTERIE VAN JUSTITIE.

De Minister van Justitie, ontwaard hebbende, dat sommige vreemdelingen, aan welke bij de wet naturalisatie is verleend, in het denkbeeld schijnen te verkeeren, dat het ligten der brieven van naturalisatie als aanneming derzelve zoude gelden, en dienvolgens verzuimd hebben, ingevolge art. 9 der wet van den 28sten Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44) binnen zes maanden volgende op den 20sten dag na de dagteekening van het *Staatsblad*, waarin de wet is geplaatst, voor het bestuur hunner woonplaats de verklaring af te leggen, dat zij de naturalisatie aannemen, door welk verzuim de hun verleende naturalisatien regtens zijn komen te vervallen, noodigt bij deze alle de zoodanigen uit, welke in dat geval mogten verkeeren, zich vóór den 15den Januarij aanstaande tot den Koning te wenden, ten einde de Regering in de gelegenheid zij te beoordeelen, in hoeverre er termen zouden kunnen geacht worden aanwezig te zijn, dat verzuim door het indienen eener wetsvoordragt te herstellen.

's Gravenhage, den 1sten December 1852.

De Minister van Justitie,
STRENS.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

Bij den Minister van Finantien is ontvangen een muntbiljet van f 10, tot voldoening van hetgeen de onbekende inzender, zich teekenende P, vermeende te min aan 's Rijks schatkist betaald te hebben.

's Gravenhage, den 22sten December 1852.

De Minister voornoemd,
VAN BOSSE.

De Minister van Finantien

Brengt bij deze ter kennis van de Belanghebbenden, dat krachtens de Wet van 4 November 1852 (*Staatsblad* n°. 190), op Zaturdag den 1sten Januarij 1853 en vervolgens zullen worden afgelost alle niet vroeger uitgelote Aandeelen in:

1°. de Geldleening voor den aanleg van den Straatweg van *Zeist* naar *Woudenberg*;

2°. die voor de Bestrating van den Weg van *Amsterdam* langs de *Weesperzijde* naar *Naarden*;

en dat mitsdien de renten dier leeningen niet verder dan tot gemelden dag kunnen worden goedgedaan.

De Aflossing zal geschieden ten Kantore van den Staatsraad jhr. mr. *J. van Iddekinge*, Agent van het Ministerie van Finantien, in de Spinhuissteeg te *Amsterdam*, tegen intrekking der Aandeelen, *in dorso* voor voldaan geteekend en voorzien van alle daarbij behoorende onverschenen interest-coupons, onder bijbetaling, voor zooveel de Aandeelen der laatstgemelde Leening betreft, van negen maanden Rente, ter somma van f 33.75 per Aandeel, waarvoor mede aan de keerzijde der Obligatien voor voldaan is te teekenen.

's Gravenhage, den 20sten November 1852.

De Minister voornoemd,
VAN BOSSE.

De Minister van Finantien herinnert bij deze aan zijne bekendmaking van den 5den Junij 1851, volgens welke de muntbiljetten uitgegeven volgens de wet van den 17den September 1849 (*Staatsblad* n°. 46), voor de houders, welke dit mogten verlangen, opvraagbaar zijn bij de Nederlandsche Bank te Amsterdam en aldaar zullen worden uitbetaald in Nederlandsche zilveren munt.

Deze bevoegdheid tot opvraging duurt evenwel voort ook na den 31sten December 1852, en zullen de gezegde muntbiljetten mede voortdurend in alle betalingen aan de schatkist en op alle Rijkskantoren worden aangenomen.

's Gravenhage, den 23sten November 1852.

De Minister van Finantien,
VAN BOSSE.

De Minister van Finantien heeft bij resolutie van 4 December jl., n°. 40, goedgevonden te bepalen, dat, wanneer stokers van gedistilleerd uit aardappelen, vermengd met eenig meel van granen, mogten verlangen, de bij hen in gebruik zijnde stoom- en andere toestellen in te rigten en te gebruiken tot het stoken van gedistilleerd, *uitsluitend uit meel van granen*, overeenkomstig de wet op het binnenlandsch gedistilleerd, van den 26sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 37), hun zulks alsnog, voorloopig tot den 31sten December 1853, kan worden toegestaan, onder inachtneming van de bepalingen der resolutie van den 1sten November 1847, n°. 37; met dien verstande nogtans, dat, met wijziging van § 8 dier resolutie, aan de bedoelde branders ook kan worden vergund, om, des verkiezende, te werken naar het Koninklijk besluit van den 19den Junij 1827, n°. 50, in verband met dat van den 1sten October 1832, n°. 33.

De Minister van Finantien,

Gelezen hebbende de missive van een der heeren arrondissements-directeurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, daarbij verzoekende te worden ingelicht nopens de volgende punten, betreffende den accijns op het geslagt:

1°. Kan er, op grond van art. 324 der algemeene wet van den 26sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38), proces-verbaal worden opgemaakt tegen den benaderde, die, in geval van benadering, krachtens art. 3 der wet van den 28sten April 1822 (*Staatsblad* n°. 96), weigert:

a. het benaderde vee ten kantore des ontvangers te brengen, ten einde het aldaar aan de ambtenaren-benaderaars over te geven tegen dadelijke ontvangst der aangegevene waarde, verhoogd met zeven ten honderd, of wel

b. het benaderde vee aan de ambtenaren-benaderaars mede te geven, nadat deze hem hebben uitgenoodigd, de aangegevene waarde, met de verhooging van zeven ten honderd, dadelijk ten kantore des ontvangers te komen ontvangen;

c. het ten kantore des ontvangers ter veraccijnsing en onderzoek gebragte en aldaar benaderde vee, aan den benaderaar, tegen dadelijke betaling als boven, af te staan?

2°. Of in een der gevallen, hierboven omschreven, eenigerlei grond bestaat, om den benaderde de teruggave van accijns te weigeren, wanneer deze zich daartoe ten kantore des ontvangers aanmeldt, met overlegging der accijns-quitantie, voorzien van de aanteekening der ambtenaren, bedoeld aan het slot van lett. *c* van art. 6 der wet van den 2den Januarij 1832 (*Staatsblad* n°. 5)?

Heeft bij resolutie van 11 December jl., n°. 57, in antwoord op de gedane vragen te kennen te geven:

Op de vraag sub *a*: dat, vermits de wet nergens aan den benaderde de verpligting oplegt, om zijn benaderd vee ten kantore des ontvangers *te brengen*, er ook geene overtreding bestaat, wanneer hij weigert zulks te doen;

Op de vragen sub *b* en *c*: dat in deze gevallen overtreding van art. 324 der algemeene wet aanwezig is; moetende nogtans worden herinnerd, dat, volgens de regtsleer van den Hoogen Raad, eene bloot *mondelinge* weigering, in gevallen als het hier bedoelde, niet genoegzaam is tot toepassing van dit artikel;

Op de vraag sub 2°.: dat de aanteekening op de accijns-quitantie, aan het slot van lett. *c* van art. 6 der wet van 1832 vermeld, niet behoeft te geschieden voor dat het vee *benaderd*, dat is, *in de magt en in het bezit van den benaderaar is overgegaan*; en dat, wanneer de ambtenaren dit in het oog houden, het geval zich niet wel kan voordoen, dat de benaderde de teruggave van accijns zou kunnen vorderen, wanneer hij geweigerd heeft, het vee aan de benaderaars af te staan.

MINISTERIE VAN BUITENLANDSCHE ZAKEN.

Op den 13den December 1852 heeft te Bremen de uitwisseling plaats gehad der acten van bekrachtiging op de overeenkomst tot regeling van het postwezen tusschen Nederland en genoemde Vrije Hanzestad, welke den 23sten en 28sten September deszelfden jaars door de wederzijdsche gevolmagtigden te 's Gravenhage en te Bremen is gesloten.

Op den 18den December 1852 zijn te Brussel door den Beijerschen minister-resident bij het hof der Nederlanden en den Nederlandschen gezant aldaar, de wederzijdsche acten van bekrachtiging uitgewisseld op de overeenkomst, welke den 25sten October jl. tusschen Nederland en Beijeren, ter wederkeerige uitlevering van boosdoeners is gesloten.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De Senaat is opgeroepen om den 21sten dezer eene vergadering te houden, ten einde het rapport over de voorgedragen wijzigingen der constitutie aan te hooren en daarover te beraadslagen.

Naar gemeld wordt, is het rapport, [illegible] aanraadt van de voorgedragen bepaling betreffende het sluiten van handelsverdragen zonder goedkeuring der wetgevende kamers, door de commissie met zeven tegen drie stemmen aangenomen: deze drie leden wenschten dat de Keizer over alle bij handelsverdragen te bepalen wijzigingen van het tarief vooraf het advijs zoude moeten vragen van eenen handelsraad, dien hij zelf uit de bekwaamste mannen der politieke, finantiele en handelswereld zoude zamenstellen; doch dit denkbeeld is door den Keizer verworpen, die er grooten prijs op stelt dat zijne magt in de betrekkingen met het buitenland in geen opzigt worde beperkt of aan banden gelegd.

— De *Constitutionnel*, het protest van den Graaf van Chambord tegen de herstelling van het erfelijk Keizerschap beschouwende, zegt onder anderen:

» Het is vergeefsche moeite, buiten de in persoonlijke uitstekendheid en bewezen diensten gelegen aanbeveling eene onvoorwaardelijke wettigheid voor de regerende geslachten te zoeken. In grondwetsbepalingen en perkamenten, als waren het tooverspreuken en amuletten, een voorbehoedmiddel tegen de revolutie te zoeken, is miskenning van 's menschen natuur in hare verhevenheid zoowel als in hare zwakheid.

» Doch de protesten zelve die van de zijde der legitimisten-partij tegen de regering van Napoleon III ingebragt zijn, hebben ons een bewijs opgeleverd, hetwelk verdere redenering overbodig maakt. Wij hebben al de namen zamengeteld van legitimisten die in een dagblad, hetwelk er gewis geen enkelen onvermeld gelaten heeft, voorkomen als sedert de uitvaardiging van het manifest van den Graaf van Chambord hun ontslag uit openbare betrekkingen genomen hebbende. Weinu, het aantal dier personen bedraagt slechts *negentig* in geheel Frankrijk! en wel 38 maires of adjunct-maires, 36 leden van gemeenteraden, 2 leden van arrondissements- en 11 van departementsraden, 1 lid eener districts-commissie voor buurtwegen, 1 bevelhebber van de manschappen der brandweer, 1 lid van eene burgerlijke regtbank. Ziedaar de schare der onbevlekte legitimisten die den Graaf van Chambord des noods gewapenderhand weder op den troon zijner vaderen zouden willen plaatsen. Er zijn gewis meer dan 38 legitimistische maires in de 38,000 gemeenten des lands, en meer dan 36 legitimistische gemeenteraadsleden onder de 600,000 leden der gemeenteraden; diegenen welke op hunnen post gebleven zijn, die als Franschen berusten in Frankrijks beslissing, dat zijn de eigenlijke monarchaal-gezinden; de overigen zijn lieden die door hunne dwaasheden op hunne partij eene blaam leggen, en die alleen bruikbaar zijn om het regeren te belemmeren."

Daarentegen wordt aan de Belgische *Emancipation* door eenen berigtgever, die met de legitimisten-partij in betrekking staat, het volgende uit Parijs geschreven: » Ik heb voor mij eene volledige lijst van allen die sedert de verschijning van het manifest van den Graaf van Chambord hun ontslag hebben genomen; hun aantal bedraagt honderd zeven en zestig, waaronder 2 leden van het Wetgevend Ligchaam, 56 maires en 73 gemeenteraadsleden. Hierbij behoort men billijkheidshalve ook nog het veel grooter aantal te voegen van degenen, die in den aanvang van dit jaar, ingevolge de door den Graaf van Chambord aan zijne aanhangers in

Frankrijk gezonden instructien, hunne medewerking aan de tegenwoordige orde van zaken hebben onttrokken. Ook mag men opmerken dat, niettegenstaande de herhaalde uitnoodigingen in den *Moniteur*, geen der tegenstanders van het gouvernement, die in December 1851 veroordeeld of verbannen zijn, nog heeft kunnen besluiten om gratie te vragen."

BELGIE.

In de zitting der Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers van den 20sten dezer, is de begrooting van uitgaven voor het departement van oorlog over het volgende jaar, ingediend: de daarbij voorgestelde uitgaven bedragen te zamen niet minder dan fr. 32,190,000. Deze verhooging der uitgaven voor oorlog is het gevolg der voorstellen van de staatscommissie die laatstelijk de geheele inrigting van het Belgische krijgswezen heeft onderzocht; zij is eene groote schoon thans niet onverwachte teleurstelling voor degenen die onder het vorige ministerie door de leiders der liberale partij gevleid werden met het vooruitzigt op een oorlogsbudget van slechts vijf en twintig millioen francs jaarlijks.

In afwachting der behandeling van de voorgedragen begrooting, welke niet spoedig schijnt te zullen afloopen, heeft de kamer aan den minister van oorlog voorloopig fr. 7,000,000 bewilligd, om in den aanvang van het dienstjaar de dienst te kunnen gaande houden; zullende alzoo de beraadslaging, die moet strekken om het Belgische krijgswezen op een vasten voet te brengen, zonder overhaasting kunnen plaats hebben.

Bij deze gelegenheid heeft de minister van binnenlandsche zaken medegedeeld, dat de staatscommissie belast met de herziening der wet op de verpligte krijgsdienst, hare taak bijkans voleindigd en eene voordragt daartoe betrekkelijk ontworpen heeft.

— Volgens de *Emancipation*, werd te Brussel door veelal wel onderrigte lieden verzekerd dat tusschen Belgie en het Duitsche Tolverbond eene overeenkomst was getroffen tot verlenging van het bestaande handelsverdrag.

— De *Indépendance* had in een vorig nommer te kennen gegeven dat de dezer dagen tot stand gekomen conversie van Belgische staatsschuld bij zekere invloedrijke belanghebbenden geene medewerking had gevonden. Thans berigt het blad, dat de aanvragen om aflossing, die te zamen elf millioen francs hebben bedragen, voor meer dan de helft, namelijk voor zes millioen, door het Parijsche bankiershuis Rothschild, voor zich zelf en voor anderen, gedaan zijn.

ITALIË.

In de zitting van den Sardinischen Senaat van den 17den dezer is de beraadslaging over het wets-ontwerp tot invoering der burgelijke huwelijksvoltrekking voortgezet. De minister van finantien en die van justitie hebben in die zitting het woord gevoerd om het ontwerp te verdedigen; zij hoopten op eene toenadering tot den Roomschen Stoel en zelfs op medewerking van den Paus tot zekere hervormingen in de kerkelijke inrigtingen van Piemont; maar zij verklaarden daarbij nadrukkelijk dat eene betere verstandhouding met Rome niet mogelijk was tenzij door erkenning der wederzijdsche onafhankelijkheid, en dat het staatsgezag nimmer de hem uit den aard der zaken en krachtens 's lands wetten toekomende regten zoude opofferen om aan de oneenigheden met Rome een eind te maken. Zij wenschten dat de Kerk haren heilrijken invloed thans vooral in vollen omvang mogt uitoefenen; doch dit zoude hare belang niet kunnen geschieden zoolang de Kerk hare zaak vereenzelvigde met de voorregten der geestelijkheid; de vrijheidszucht was diep in het Sardinische volk geworteld, en zoo de Kerk zich tegen de vrijheid verklaarde, vervreemdde zij het volk van zich.

SPANJE.

Volgens de berigten uit Madrid van den 15den dezer, zijn de liberale bladen die het hevigst tegen het afgetreden ministerie uitvoeren en eischten dat het in staat van beschuldiging zoude worden gesteld, op last der overheid in beslag genomen. Bij deze handelwijze van het nieuwe ministerie is onder de progressisten besloten. het manifest hetwelk zij, even als de gematigd-liberale oppositie, ter gelegenheid der aanstaande algemeene verkiezingen aan de natie wilden rigten, alsnog uit te vaardigen.

ENGELAND.

In de zitting van het Hoogerhuis van den 20sten dezer, deed lord Derby eene mededeeling omtrent de aftreding van het kabinet. » Het is in dit Huis gebruikelijk en voor eenen minister betamelijk, — zeide hij — bij de aankondiging der aftreding van een ministerie eenige ophelderingen te voegen. Het bewind zonder rijpe overweging neêr te leggen is even verkeerd als het ligtvaardig op zich te nemen; en gij hebt, even als het andere Huis en het land, regt om te verlangen dat de aan het hoofd van het bestuur staande mannen niet aftreden om beuzelachtige redenen, om een onbeduidend verschil van meening, om een misverstand of kuiperij tegen personen. In de tegenwoordige omstandigheden behoef ik uwe aandacht niet lang te vergen: de redenen der aftreding zijn klaarblijkelijk en alle buiten het ministerie gelegen. Na de laatste algemeene verkiezingen, telde het bewind 301 leden in het Lagerhuis, op wier ondersteuning het rekenen mogt in al wat niet het punt der handelsvrijheid betrof. Tegenover die leden stonden drie of meer andere partijen. De eene bestond uit de onderscheiden kleurschakeringen van de meest aristokratische en meest uitsluitende whigs; de tweede uit de heethoofdigste voorstanders van radicale theorien; de derde was de Iersch-Katholieke partij, die gereed stond om elk bewind te bestrijden, hetwelk niet in hare meest overdreven begrippen deelde. Eindelijk was er nog onder de oppositie eene vierde partij, gering in getal maar groot in persoonlijke uitstekendheid en zeer ervaren in staatszaken, die behoudende beginselen voorstond.

» Bij het bestaan dezer partijen in het Lagerhuis, was het blijkbaar, dat het kabinet door eene coalitie kon worden omvergeworpen, en het duurde niet lang voor dat wij de zekerheid verkregen dat daartoe plannen bestonden. Eer het kabinet den tijd gehad had om eenigen finantiëelen maatregel voor te dragen, deed een der leden die het sterkst tegen het kabinet gekant waren, een voorstel in zoodanige bewoordingen dat de drie eerstgenoemde partijen konden zamenspannen om het door te drijven. Daarover zijn in het andere Huis door een tot de oppositie behoorend lid (den heer Graham) eenige opmerkelijke inlichtingen gegeven; hij heeft de zamenspanning der tegenstanders van het kabinet aan het licht gebragt. Bij die gelegenheid werd hun toeleg verijdeld door de tusschenkomst van lord Palmerston, die een voor allen aannemelijk voorstel tot omhelzing van het vrijhandelsbeginsel deed. Doch kort daarna werden onze voorstellen betreffende de staatsbegrooting en het belastingstelsel, in eene zeer voltallige vergadering van het andere Huis verworpen, en dit was tevens eene stemming tegen het ministerie.

» Hadden wij de nederlaag geleden op een minder gewigtig en toevallig oprijzend vraagpunt, dan zoude ik geene vrijheid gevonden hebben om mijnen post te verlaten, al moest ik ook de zwakheid van het bewind erkennen. Maar die stemming van het Lagerhuis was inderdaad eene verklaring van wantrouwen, en mijne ambtgenooten waren met mij van oordeel dat in deze gesteldheid aftreding pligt was.

» Ik heb mij alzoo bij Hare Majesteit vervoegd om haar voor mij en mijne ambtgenooten nederig ontslag te vragen. Hare Majesteit heeft het ontslag aangenomen, en ons den wensch betuigd, waaraan aanstonds voldaan is, om te raadplegen met twee leden van dit Huis, mannen van rijke ervaring en groote bekwaamheid, en waarvan de een — ik mag het zeggen zonder aan den ander te kort te doen — bijzonder geacht is wegens zijne gematigde denkwijze en edel karakter. Deze, de markies van Lansdowne, werd door eene ongesteldheid belet aan Harer Majesteits verlangen te beantwoorden; en den volgenden dag vervoegde de graaf van Aberdeen zich bij de Koningin en gaf te kennen dat hij bereid was de vorming van een nieuw bewind te beproeven.

» Op welke beginselen dit bewind zal steunen, uit welke personen het zal bestaan, is mij onbekend, en zullen wij, naar ik verwacht, uit den mond van den edelen graaf zelven vernemen. Ik herinner mij dat hij bij menige gelegenheid gezegd heeft, op alle punten, de handelsvrijheid uitgezonderd, met ons overeen te stemmen. Het is, geloof ik, het voornemen van den edelen lord, een behoudsgezind kabinet te vormen; en ik durf hem verzekeren, dat hij bij de groote conservative partij meer verdraagzaamheid zal ontmoeten dan waarmede wij door anderen bejegend zijn geworden. Vestigt de edele lord zijn bewind op conservative beginselen en op zulk eenen voet dat het in staat is het demokratische element onzer staatsinrigting in teugel te houden, dan kan hij rekenen op onze hartelijke medewerking.

» Mij persoonlijk aangaande, behoef ik niet te zeggen dat de aftreding mij weinig moeite kost. Het zoude mij innig smarten, wanneer ik aftredende 's lands aangelegenheden in eene minder gunstige gesteldheid achterliet, dan waarin ik ze gevonden had. Doch ik meen te mogen zeggen dat de korte tijd onzer bewindvoering niet is voorbijgegaan zonder eenige maatregelen van blijvend nut achter te laten."

Na eene lofspraak op de bekwaamheid van den kanselier der schatkist, vervolgde lord Derby: » Het bewind kan zich niet beroemen, veel voor 's lands finantien te hebben gedaan; doch het mag er trotsch op zijn dat het een eind gemaakt heeft aan de gevaarlijke onverschilligheid en zorgeloosheid die sedert vele jaren ten opzigte van 's lands verdedigingsmiddelen bestaan had."

Hier werd de rede des sprekers afgebroken. Na eene korte tusschenpoozing vervolgde lord Derby: » Nu er reeds zooveel tijd sedert de opening der parlementszitting verloopen is, nu onze tegenstanders zoo vele onderlinge bijeenkomsten gehouden hebben, bevreemdt het mij, van lord Aberdeen een schrijven te ontvangen, waarin hij mij verzoekt aan het Huis eene schorsing der zittingen voor eene week voor te stellen. Ik geloofde dat onze tegenstanders verder gevorderd waren in hunne pogingen om zich onderling te verstaan. Alles wel overwegende, acht ik het beter eene verdaging tot aanstaanden Donderdag voor te stellen; heeft de edele graaf zijne schikkingen alsdan nog niet tot stand gebragt, dan zal eene nieuwe verdaging kunnen plaats hebben."

Nadat de hertog van Newcastle met drift had geprotesteerd tegen het verwijt van coalitie, door lord Derby aan de oppositie aangewreven, is het Huis uiteengegaan tot Maandag aanstaande.

Het Lagerhuis heeft insgelijks in de zitting van den 20sten dezer van den kanselier der schatkist eene mededeeling omtrent de aftreding van het ministerie ontvangen, en daarop zijne zittingen voor eenige dagen geschorst.

Behalve hetgeen door lord Derby in het Hoogerhuis is medegedeeld, was jl. Maandag avond omtrent de zamenstelling van het nieuwe bewind onder het publiek te Londen niets met zekerheid bekend geworden. Onderscheiden lijsten van nieuwe bewindslieden waren in omloop; maar daaruit bleek alleen, dat de publieke opinie een uit whigs en volgelingen van Peel zamengesteld bewind verwacht met uitsluiting van al de ultraliberalen of radicaalgezinden, al hebben deze zich ook, gelijk de heer Cobden, door ijver voor de invoering en verdediging der handelsvrijheid verdienstelijk gemaakt, of door hunne denkwijze over het verband tusschen Staat en Kerk kans op de ondersteuning der Iersch-katholieke leden.

— Hoewel men algemeen in de nieuwe burgermilitie eene gelukkige schepping van het afgetreden ministerie ziet, en de nu afgeloopen wapenoefeningen de vrees, dat deze gewapende magt grootendeels uit slecht volk zoude bestaan, in geenen deele heeft bevestigd, is echter de hoop te leur gesteld, dat zij reeds dit jaar door vrijwillige dienstneming voltallig, en alzoo eene loting onder de dienstpligtigen overbodig zoude worden. Van de vijftig duizend manschappen, die in dit jaar op de been moesten gebragt worden, zijn, volgens eene officiele opgave, nog slechts ruim de helft, 29,521, aangeworven.

NOORD-AMERIKA.

Den 6den dezer is de zitting van het Congres der Vereenigde Staten geopend en heeft het van den President der Unie de jaarlijksche boodschap ontvangen. Dit uitgebreide staatsstuk behelst, als gewoonlijk, een overzigt van den staat van het geheele gemeenebest alsmede onderscheiden voorstellen van het bewind, aan welke echter thans minder gewigt dan anders gehecht wordt, dewijl het tegenwoordige bestuur behoort tot de whig-partij die zoowel in het Congres als in het geheele land, gelijk bij de presidentskeuze gebleken is, de minderheid uitmaakt, terwijl het door de keuze zijner opvolgers zijnen zedelijken invloed reeds grootendeels heeft verloren.

De boodschap berigt dat door de Britsche regering voldoende ophelderingen gegeven zijn omtrent den waren aard en het doel der door haar laatstelijk genomen maatregelen betreffende de visscherij op de noordoostelijke kust van Noord-Amerika, en geeft den wensch te kennen dat ten deze eene nieuwe en wederzijds voordeelige schikking moge worden getroffen. Wel zoude dit niet zonder moeite gelukken, maar daar zoodanige uitkomst aan beide zijden opregtelijk gewenscht wordt, mogt zij niet zonder grond worden verwacht.

Verder wordt gewaagd van onaangename voorvallen betreffende het handelsverkeer met Cuba: daarbij waren handelingen voorgekomen, over welke de Vereenigde Staten regt hadden zich te beklagen; en er zijn te Madrid ernstige vertoogen ingediend tegen den Spaanschen be-

windvoerder op Cuba, dewijl deze zonder eenigen afdoenden grond de ontscheping van reizigers en brievenmalen had belet.

Hierbij wordt medegedeeld dat het gouvernement der Unie in de eerste maanden dezes jaars door Engeland en Frankrijk officieel uitgenoodigd was om toe te treden tot eene verbindtenis die beletten zoude dat Cuba te eeniger tijd in het bezit van eene dier drie mogendheden zoude komen; die uitnoodiging was eerbiedig afgeslagen, doch er waren toen krachtige en naar het oordeel des gouvernements gegronde bezwaren ingebragt tegen elke poging om Cuba bij de Unie in te lijven.

Aangaande het geschil met Mexico over de aan Noord-Amerikanen betwiste concessie tot doorsnijding der landengte van Tehuantepec, wordt de hoop uitgedrukt dat deze aangelegenheid, hoewel van moeijelijken en ingewikkelden aard, naar wensch zal kunnen worden geschikt.

Hetzelfde wordt gezegd ten opzigte der oneenigheden met de republiek van Nicaragua over de grensscheiding en de rigting eener tusschen de beide oceanen te openen communicatie.

Venezuela wordt gezegd de gegrondheid te hebben erkend van belangrijke vorderingen die ten behoeve van burgers der Vereenigde Staten waren gedaan.

De verandering van zaken aan de Plata-rivier wordt vermeld met bijvoeging dat er stappen zijn gedaan om de uitgestrekte landen die door de takken der Plata besproeid worden, voor den handel der Vereenigde Staten toegankelijk te maken.

Aangaande de aan guano rijke Lobos-eilanden wordt onbewimpeld erkend dat alle twijfelingen aan het uitsluitend regt van Peru op dezelve, door een nader onderzoek zijn weggenomen.

Vervolgens wordt gesproken van de ondernomen expeditie naar Japan: zij heeft ten doel verzachting te brengen in het sedert twee eeuwen door Japan gevolgde stelsel van ongastvrijheid en afzondering van de overige wereld; en is ten eenen male vreedzaam en vriendschappelijk van aard.

Overgaande tot 's lands inwendigen toestand, geeft de boodschap daarvan eene zeer gunstige schets. De finantien zijn in ongemeen goeden staat. Evenwel wordt eene herziening van het bestaande tarief van in- en uitvoerregten dringend aanbevolen, deels ten einde ontduiking der belasting beter dan thans te kunnen tegengaan, deels om de volksnijverheid tegen de mededinging van andere landen te beschermen.

Aangaande de Indiaansche volkstammen aan de grenzen, wordt gezegd dat de betrekkingen met die onrustige en plunderzieke naburen over het geheel iets beter schijnen te worden; inzonderheid gelukte het dit jaar beter dan vroeger, het Mexicaansche grondgebied, overeenkomstig de bij het laatste vredesverdrag op de Vereenigde Staten gelegde verpligting, tegen de invallen der Indianen te beveiligen.

Ten slotte betoogt de President dat hij op alle gewigtige punten de liberale en tevens behoudende staatkunde zijner groote ambts-voorgangers in de uitoefening van het hem opgedragen gezag is getrouw gebleven.

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 20 December: 3 pcts. renten fr. 82.70; idem 5 pcts. fr. 106.15
Londen 20 December: 3 pcts. gecons. 100$^1/_2$, 100$^5/_8$; Nederl. werkelijke schuld 2$^1/_2$ pcts. 68; idem 4 pcts. 99$^3/_4$, 99$^1/_2$.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 22sten December* 1852.

Door het Departement van Kolonien zijn wij in staat gesteld tot het mededeelen der navolgende

Vergelijkende aantooning van de op Java *en* Madura *gedurende de negen eerste maanden van de jaren* 1850, 1851 en 1852 *geheven inkomende en uitgaande regten.*

	1850	1851	1852
Ontvangen in Januarij . . .	f 479,708.71	f 672,287.87^5	f 580,917.53
» » Februarij . .	340,596.48	493,150.20	568,773.50^5
» » Maart	503,322.07^5	526,273.06^5	653,394.48
» » April	407,831.73	532,458.87^5	525,122.32
» » Mei	544,874.62	452,654.50	491,623.36^5
» » Junij	559,504.79^5	647,781.55	601,013.43
» » Julij	505,454.59^5	771,131.83^5	639,166.63^5
» » Augustus. . .	511,890.87	823,769.70	712,661.22^5
» » September . .	496,209.91	1,010,191.19^5	789,487.27
Te zamen . . .	f 4,349,893.78^5	f 5,929,698.23^5	f 5,562,159.76
Hieronder is echter begrepen aan fictive regten op uitgevoerde gouvernements-producten	649,840.73^5	951,706.88	823,554.63
Zoodat de werkelijke ontvangst over de negen genoemde maanden beloopt .	f 3,699,553.05	f 4,977,991.35^5	f 4,738,605.13
Deze werkelijke ontvangst alsnog verminderende met het bedrag der terugbetaalde regten gedurende het medegenoemde tijdvak . .	44,001.95	74,671.87	55,128.45
zoo blijkt, dat de zuivere ontvangst van 1°. Januarij tot ultimo Sept. bedraagt .	f 3,655,551.10	f 4,903,319.48^5	f 4,683,476.68

Het vergelijk dezer cijfers levert het volgende resultaat op:
Gedurende de *negen* eerste maanden van 1852 is *meerder* ontvangen dan gedurende die maanden in 1850 . . . . . . f 1,027,925.58
en *minder* dan in 1851. . . . . 219,842.80^5

De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft heden hare beraadslagingen over de begrootingswetten voor 1853 hervat. Door de Vergadering zijn aangenomen: de hoofdstukken VI (*Departement voor de Zaken der Hervormde Eeredienst enz.*) en VII (*Departement voor de Zaken der Roomsch-Katholieke Eeredienst*) met algemeene stemmen; Hoofdstuk VIII (*Departement van Marine*) met 26 tegen 11 stemmen.

Tegen hebben gestemd de heeren: Insinger, de Brauw, de Villers de Pité, van Heeckeren van Wassenaer, van Foreest, van Roijen, de Bruijn, Verheij van den Bogaard, van Weel, van Sasse van Ysselt en de Jonge van Ellemeet;

Hoofdstuk IX *A* (*Nationale schuld*) en IX *B* (*Departement van Finantien*) met algemeene stemmen.

Vóór de opening der beraadslaging over Hoofdstuk X (*Departement van Oorlog*) is alstoen, op voorstel van den heer van Wessem, die daarbij door onderscheidene leden werd ondersteund, de openbare zitting in eene met gesloten deuren veranderd.

Na de opheffing van het comité-generaal, dat ongeveer een uur geduurd heeft, is hoofdstuk X der staatsbegrooting behandeld en met 33 tegen 4 stemmen aangenomen. *Tegen* hebben gestemd de heeren: van Rijckevorsel, van Roijen, de Bruijn en de Sitter.

Hoofdstuk XI (*Departement van Kolonien*) is met 36 tegen éénе stem, zijnde die van den heer van Rijckevorsel, en hoofdstuk XII (*Onvoorziene uitgaven*) met algemeene stemmen aangenomen.

De beraadslagingen over de wet op de middelen is daarop aangevangen, welke heden avond ten acht ure zal worden voortgezet.

Met dit nommer der *Staats-courant* worden verzonden vel 25—27 van het BIJBLAD I, inhoudende het verslag van het verhandelde in de zitting der Eerste Kamer van gisteren.

Rhijnhoogte te Keulen den 20sten December 11 voet 5 duim (11 voet Rhijnl.)

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Noordbrabant*.

AANBESTEDING.

Op Dingsdag den 28sten December 1852, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Noordbrabant, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het Zesde District, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te 's Hertogenbosch, worden Aanbesteed:

Het Verhoogen van het gedeelte des Grooten Wegs der 1ste klasse, n°. 8, buiten de Hinthamerpoort te 's Hertogenbosch, tot de scheiding van het Rijks- en Stadsgedeelte, ter lengte van 570 ellen, met het Onderhoud van dat gedeelte tot den 25sten October 1853.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele Inschrijving, overeenkomstig art. 10 van het Bestek, zullende tot dat einde de gezegelde Inschrijvings-biljetten, behoorlijk gesloten, uiterlijk 24 uren vóór de Aanbesteding, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur van Noordbrabant moeten zijn ingezonden.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Noordbrabant, te 's Hertogenbosch, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in die provincie ter lezing gelegd worden.

Eenige dagen vóór de Besteding zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, waaromtrent nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat H. F. Fijnje en den Ingenieur L. Rijsterborgh, beiden te 's Hertogenbosch.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

MINISTERIE VAN MARINE.

*** De gewone Audientie van den Minister van Marine zal op Vrijdag aanstaande den 24sten dezer geen plaats hebben.
's Gravenhage, den 18den December 1852.

*** Het Bestuur der *Hollandsche Societeit van Levensverzekeringen*, opgerigt in den Jare 1807, adverteert, dat van 1 Januarij 1853, dagelijks ten Kantore van gemelde Societeit, op de Heerengracht bij het Koningsplein n°. 419, te Amsterdam, zal gevaceerd worden ter betaling der gewone *Jaarlijksche Uitdeeling*, verschenen den 31sten December 1852, over het door de Aandeelhouders bijeengebragte fonds.

De Directeur,
P. LANGERHUIZEN.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Vonnis door de Arrondissements-Regtbank te Nijmegen, op heden uitgesproken, is *Johanna Theodora Smitter*, wonende te Huissen, ter zake van Krankzinnigheid gesteld onder Curatele.
Nijmegen, den 21sten December 1852.
[Kosteloos.] *De Officier van Justitie te Nijmegen,*
A. F. C. VAN TROJEN.

*** De Onbekende Schuldeischers van *Cornelis Pietersz. Kuijper*, vroeger Watermolenaar in den Banne van Wormer, overleden in den Zuiderpolder, Gemeente Ilpendam, worden, nevens degenen, die bekend zijn, Opgeroepen, om bij te wonen de Rekening, welke door de Erfgenamen onder het voorregt van Boedelbeschrijving, wegens die Nalatenschap zal worden afgelegd, in de Herberg het Moriaanshoofd te Wormer, den 30sten December 1852, voormiddags elf ure, en alsdan naar gelang van het bedrag der Nalatenschap, hunne Schuldvordering te ontvangen.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.